

Indkjøb af orientalske Heste. Jeg troer, at dengang Lovforslaget var til Behandling her i Thinget, har jeg saa bestemt som Nogen udtalt mig her i Salen derimod, og, saavidt jeg erindrer, stemte jeg imod Lovudkastet til tredie Behandling, da Bestemmelsen herom blev vedtaget. Erfaringen har desværre siden viist, at Indkjøbet var uheldigt; men en anden Sag er det dog, om Stutteriet paa Grund deraf nu skulde være dødsdømt, og om man bør gaae ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Mariager (M. Hage). Inden jeg kan tiltræde dette, maa jeg ønske Sagen nærmere undersøgt og prøvet, og jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller selv havde undersøgt Sagen og ved sin egen Overbeviisning var kommen til det Resultat, han nu begrunder væsentlig paa Meddelelser fra Andre. Jeg har for mit eget Bedkommende ikke seet Stutteriet i de sidste to Aar, og jeg kan derfor ikke have en saa fuldstændig Dom om dets Mangelfuldhed, at jeg ubetinget kan slutte mig til det foreliggende Forslag. Derfor anseer jeg det rigtigst i denne Sag, inden vi tage nogen nærmere Beslutning, at nedsette et Udvalg, ikke for at begrave Sagen, men for nøiere at undersøge Forholdene, navnlig om Stutteriet er i en saadan Tilstand, at der er al Grund til at ophæve det. Først naar et saadant Resultat foreligger, troer jeg, at Thinget vil kunne være istand til at fælde sin Dom, men derimod maa jeg fraraade, at vi uden en saadan Undersøgelse følge en saa radical Fremgangsmaade som foreslaaet af det ærede Medlem, og kuldaste det, vi for tre Aar siden have vedtaget. Det er jo dog en heelt forskjellig Sag, at Stutteriet kan have været uheldigt i sin fulgte Fremgangsmaade, og at det aldeles skulde være ude af Stand til at opfylde sit Formaal, saa at det nu burde realiseres paa den hurtigste Maade. — Jeg skal stemme for Sagens Overgang til anden Behandling; men jeg vil foreslaae, at der nedsettes et Udvalg i Sagen.

M. Hage: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) tog denne Sag fra en altfor sørgelig Side, naar han meente, at den ikke kunde bringes til Ende i denne Session. Det forekommer mig, at det vilde være et ilde Varsel for alle Forretningerne, om det saaledes skulde trække ud i det Uendelige, inden man fik en Lov, som Thinget ellers maatte bifalde, expederet igjennem. Han var enig med den ærede Minister i, at et Spørgsmaal af denne Natur maatte paa det Alleralvorligste prøves og overveies, inden man kom til en Beslutning. Men mangle vi da Overlæg og nøie Prøvelse af dette Spørgsmaal? Det har været et Stridsspørgsmaal og et Spørgsmaal til Overveielse og Drøftelse i 200 Aar, og jeg synes nu, at det kunde være paatide, da man saalange har overveiet, hvor slet Tingen er, at stride til det Rette og affætte den. Naar den høitærede Minister anbefalede denne Overveielse for Hesteavlens Skyld og tillige ansøgte, at der gaaer den Paastand i Landet, at vore Hestes Godhed er i Aftagende, skal jeg gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at jeg ingenlunde staaer ene i den Tro, at det kongelige Stamtutteri betydelig har bidraget til Tilbagegangen af vore Hestes Bestaafenhed, saa at det netop er en Grund over alle Grunde til at høre op med denne Industri for Statens Regning. Naar den høitærede Minister nu taler om Overveielse og en Commissions Nedsættelse, skal jeg dertil strax bemærke, at skjøndt jeg meget paa-skjønner den Ære, som den høitærede Minister vilde gjøre mig ved at kalde mig som Medlem af Commissionen, gaaer min Ergjerrighed dog ikke saa vidt. For det Første er jeg slet ikke Hestekjender — jeg elsker Heste, som de fleste af mine Landsmænd, men jeg er ikke Hestekjender — og jeg har dernæst et saa grundigt Kød til denne Fabrik for Statens Regning, at det aldrig kunde falde mig ind at deeltage i en Commission til nærmere Undersøgelse af Sagen, en Undersøgelse, som jeg troer, slet ikke